

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۱/۲۶

محمد الله صافی

سیاسی تگلاره

د هیواد سیاسی حالاتو ته لنډه کتنه:

که د سولې د خبرو بهیر وڅارو، نو څرگندېږي چه دوه سوالونه د مذاکرو اساسي مضمون جوړوي:

- ۱- په سیمه کې د امریکې او ناټو سیاسي - نظامي حضور.
- ۲- په سوله کې د گاونډیو او د سیمې زبرځواکونو ځان ځاني گټې

امریکه:

څرگنده ده ، چه په ۲۰۰۱ کال کې امریکا او ناټو د ملگرو ملتونو د امنیت شورا د اجازه نامې (مندات) سره په افغانستان کې د القاعدې پر تروریستي سازمان او د طالبانو پر رژیم، چه د القاعدې مشرتابه یې پناه ورکړې وه، برید وکړ. امریکایي او اروپایي لښکرو القاعده د افغانستان څخه وویستله، د طالبانو رژیم یې نسکور کړ، پخواني جهادي مشرانو ته یې دولت پلاس ورکړ، نظامي هدې یې ځای پرځای کړې، په دموکراتیکو اصلاحاتو یې پیل وکړ، د بیارغونې د پروگرامونو د پلي کولو په موخه یې ملیاردونه ډالر راوړل. خو خارجي مرستې د جهادي مشرانو او دولتي لوړپوړي مامورانو (تکنو کراتانو) له خوا لوټ شوي، د بیا رغونې پلانونه په تپه ودریدل، ډیر ژر طالب جنګیالي راپیداشول، د اشغالګرو څخه د وطن د آزادولو او د اسلام په خاطر د مقدس جهاد د شعارونو سره (لکه ۳۹ کاله دمخه) د جنګ لمبې له هرې خوا بلې شوي. د افغانستان خلکو، په تیره د پښتني سیمو، د بمونو د باران څخه دریدلي ولس، د جنګیالیو ملا وتړله. لکه پخوا په شان، د عربي هیوادو پیسو او د پاکستان هراړخیزه مرستو سره، طالبان پر نیمایي خاوره مسلط شول، او امریکایان یې خبرو ته اړ کړل.

پوښتنه پیدا کېږي چه امریکا د خپلو سربازانو دومره تلفات او سترمالي تاوان د دې د پاره څغمي چه د تروریزم او مخدره موادو سره مبارزه و کړي؟ که نور ستراتیژیک هدف لري؟

نور هد فوڼه دادي:

- امریکې د پاره زموږ هیواد یو ښه مورچل دی، چه د هغه څخه خپلو ستراتیژیکو حریفانو لکه روس چین او ایران ته سنګر ونیسي، نظامي هدې، د کشف وسایل د جاسوسی ځالي، لکه په اسرائیلو او پاکستان کې دلته تأسیس کړي؛
- د امریکې او اروپایي هیوادو د صنعتي تولیداتو د پلورلو پلانونه، د پاکستان سمندري بندرونو څخه، بیا د افغانستان د شمالي دروازوله ليارې د منځنۍ آسیا پراخو تجارتي مصرفي بازارونو ته لیږدونه تر ټولو ارزانه او ګټوره تجارتي ستراتیژي ده.
- د افغانستان تر ځمکې لاندې شتمنۍ، قیمتي کمیابه صنعتي معدنونه ، د ټولو بډایو هیوادو پام جلبوي. خو په افغانستان کې د نظامي سیاسی حضور په حالت کې به دا توکي په آسانی لاس ته راشي.

ښکاره ده، چه د گلوبالیزم سیاست، د امریکې بې رقیبه واکمنۍ، په نړۍ کې مخ په زوال ده. د بل پلوه، د امریکې او پاکستان تر مینځ د افغانستان پر سر پیدا شوی سیاسي تضاد، د ناټو هیوادو سره د ټرامپ کبرجن برخورد، او د ترکیې سره د امریکې د مناسباتو څر پرتیا، سبب ګرځیدلي دي چه امریکه په دې سیمه کې یواځې پاته شي. که دا شرایط امریکه د یوې عادلانه سولې د راوستلو په لوري تیل وهي، او د افغانستان د ملي ګټوپه پام کې نیولو سره ، یانې؛ ځمکنۍ بشپړتیا، ملي حاکمیت، د قوي مرکزي دولت ساتنه، د اساسي قانون حکومت د شتون سره صادقانه

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خبر و لولئ

گامونه پورته کړي، نو زمونږ وطن ته به سوله او ثبات راولي او ځانته عزت. او که امریکه بیا د پاکستان سره غاړه په غاړه شي او (لکه ۲۷ کاله د مخه) هرڅه پاکستان ته وسپاري، دا به یوه نحسه سناریو وي.

گاونډیان:

له بده مرغه، زمونږ د گاونډیانو، په تیره د پاکستان او ایران دولتي سیاست او امنیتي ارگانونو هڅې تل زموږ د دولت او ملي حاکمیت د کمزورتیا په موخه پکارول شوي دي.

- پاکستان او ایران، خپلې ګټې زمونږ د ضعیف حاکمیت په وجود کې، د دوی تر اثر لاندې چارواکو په شتون کې، په مذهبي رادیکالیزم، افراطیت اخته حزبونو کې، د ملي نفاق او محلي کرکیچونو سره لاس په ګریوان افغانستان کې ګوري.
- دوی، ته بي تعلیمه، بي سواده، د صنعتي او توليدي موسسو نه تش افغانستان پکار دی، چه د دوی د تولیداتو استعمالونکی او مصرفي، بیرته پاته هیواد اوسو. همدا وجه ده چه دا څلویښت کاله، د دوی له خوا روزل شوي، استول شوي جنګي ډلې، بنوځي، پلونه، سرکونه او دولتي پروژې، یانې بنسټیزې بناوې (انفرا سټروکټور) ویجاړوي، فني کدرونه، آن بنوونکي وژني.
- د پاکستان دولت تل د افغانستان د جنګي حالاتو څخه ګټه پورته کړې ده. د شوروي سره د جنګ مدیریت او د جهادي حزبونو سازمانی چارې تر ډیر حده د آی اس آی په لاس کې وي. د پریمانه مالي مرستو څخه چه عرب شیخان او غربي هیوادونو د جهادیانو په نامه استولي، پاکستان غوره برخه لرله. جنګ، افغانستان خلکوته غریبي او ورانی او پاکستانیانو ته آبادي او ثروت ډالی کړ.
- پاکستان د تروریزم سره د مبارزې په درواغنه پلمه د امریکې او اروپا څخه، او د جهاد سره د مرستې په حیلې د سعودي او شیخانو نه په ملیاردونو ډالر تر لاسه کول. کله چه امریکې او نړیوال بانک، دا عاید ورباندې بند کړل، پاکستان د امریکې مخالف لوري، روس او چین ته مخه کړه او طالبانو سره یې د امریکې پر خلاف جنګي مرستې چټکې کړې. اوس، پاکستان د مینځګړیتوب تلوار لري، خو په افغاني سوله کې خپلې دولتي ګټې تر لاسه کړي. دا ګټې به څه وي؟ دا د جهاني بانک نه د کریدت د اخیستو د بندش لیرې کول دي، دا د طالبانو پر سر تجارت دی، چه ګني پاکستان به یې مذاکراتو ته حاضر کاندې، د طالبانو سازمانونه به سوله ایز ژوند ته عیار کړي، احتمالاً د دوی وسلې به په بیه واخلي. د افغاني دولت نورو خواوو سره به د طالبانو د اړیکو د کرکیچونو د حل صلاحیت تر لاسه کړي، (یانې د سولې مدیریت تر لاسه کولو هڅه)، او په دې ډول به راتلونکي بین الافغاني سیستم کې خپله اغیزه وساتي. د دوی د مشرانو وروستی مثبتې ویناوې د دې اټکل پخلی بللی شو.

د یادوني وړ بولم، چه د اشغال او یا حضور د کلمو د استعمال پر مینا زیات روښانفکره تحلیلگران سره مخالف دي. هغه چه د اشغال د کلمې تذکر مطلق ګني، او د هغې پر ځای د حضور د کلمې استعمال خیانت بولي اشتباه کوي، ځکه چه:

- د حضور او یا اشغال د کلمې استعمال موجوده واقعیت ته بدلون نه ورکوي، بلکه د واقعیت تفسیر دی، چه هر یو یې د خپلې ارزونې سره کوي. یوه خوا وايي «وطن نیول شوی، دولت د اشغالګرو ګوډاګی دی، د دولت کارکونکي د بنکیلاک مزدوران دي، سیاسي ګوندونه او اجتماعي فعالین د ګوډاګي دولت جیره خواره دي، پارلمان هم د امریکې لاسپوڅي دي، هر ډول ټاکنې باید بایکوت شي، هره منفعتي انکشافی پروژه د اشغال دسیسه ده»، آن که کوم پاک شخصیت د خپل استعداد او یا ولسي اعتبار په مټ په سیستم کې سر راپورته کړي هغه هم پلورل شوی دی، او داسې نوري سپکې سپوري د دولت او د دولتي کارکونکو په آدرس!

داسې لیکني د یو افراطي او انحصاري تفکر نښانه ده. دې تحلیلگرانو ته ښایي داشغال پر ضد د آتشیانو مقالو په څنګ کې، لږ څه د سبا ورځې په باب، د کمزوره کړی شوي افغاني دولت په وجود کې، د پاکستان او ایران د شومو پلانونو د خطرونو او د رنګارنګ رادیکال، افراطي مذهبي ډلو د نفوذ د مسؤلیت په نظر کې نیولو سره لیکني وکړي.

- د انصاف نه لیرې خبره ده، چه ټولو هغو وطنوالو ته، کوم چه دولت کې ملګي او نظامي دندې ترسره کوي، د اشغال جیره خورو خطاب وشي. هغه چه په سختو نا امنه شرایطو کې، د خوار ژوند د ځمغولوسره وطن نه دی پری ایښی، هغه چه د تروریزم او مذهبي افراطي ډلو، د ایښو د قاچاقبرانو په مقابلې کې، د افغانستان د سرحدونو د ساتنې په سنگرونو کې قرباني ورکوي، هغو ته د بنکیلاک مزدوران ووايو. آیا دا عادلانه خبره ده؟ څه

قضاوت کوی، داردو افسران، کوم چه پوهیږي، د ملي اردو مصرف امریکایان ورکوي، یا انجینر چه د امریکایانو په پیسو سرک جوړوي، باید اشغال ووايي یا حضور؟

- لوتماران او اختلاس گران، د بیت المال او د خلکو د جایدادونو غاصبین خو د گوتو په شمار دي، هغوی ځان د رژیم مزدوران نه بولي، هغوی ځان ته د رژیم بادران وایي. اکثرأ همدا بادران دي، چه خولي يې د دولت په «غوردسترخوان کي»، لاسونه يې د خارجیانو په «کنډو کي» او پښي يې په «مقاومت جبهی» او راز راز اپوزیسیوني سازمانونو کي مشغولي دي، د دولت او «اشغال» پر ضد تند او تیز شعارونه هم ورکوي.
- له بده مرغه ټولي هغه خواوي چه زمربز د دولت کمزوری غواړي، غرضي او ذینفع حوانب دي، چه په خودمختاره سیمو د افغانستان ویشل او په شمال او جنوب د تجزیي خیالونه لري، یا د پاکستان امنیتي اورگانونه دي، چه د ۱۸ کلو پخوا په شان، افغانستان کي د قادیاني، وهابي، القاعده او نورو افراطي، تروریستي ځالو احیاکول غواړي، ددی ټولو موخه د افغاني دولت کمزورتیا ده.

نو ځکه متعهدو وطن پالو روښان اندو څیرونکو، دقلم خاوندانو ته پکارده، چه د سیاسي تگلاري په غوره کولو او چپو شعارونو په طرح کي، د روانو پیسو په اټکل کي د وطن او د خلکو راتلونکي په دقیقه توگه په پام کي ولري.

پای

. ۱۳۹۷/۱۰/۳ (۲۰۱۹/۰۱/۲۲)